
Geloven zonder grenzen

Missie en Visie van de Protestantse Gemeente Schiermonnikoog

In onze missie en visie sluiten we aan bij de visienota van de Protestantse Kerk in Nederland "Van U is de toekomst". Ontvankelijk en waakzaam leven van genade.

We hebben onze missie en visie samengevat in de woorden hierboven: Geloven zonder grenzen. Dat klinkt misschien wat gewaagd en het gaat voor sommige mensen misschien ook wel wat te ver, maar voor ons, zoals u hieronder ook zult merken, spreekt het vooral van een grenzeloos vertrouwen in de Eeuwige en in de toekomst ons beloofd.

We leven Zijn toekomst

Onze visie

Met onze visie sluiten we aan bij de visienota van de Protestantse Kerk in Nederland. Zie [Visienota 'Van U is de toekomst' | Protestantse Kerk in Nederland](#)

Het leven van de gemeente is een oefening, zo geloven wij, een oefening in ontvankelijkheid, waakzaamheid en concentratie op God. We oefenen onszelf in een spiritualiteit van alertheid. De kerk leeft van verbondenheid met Jezus Christus; we volgen Hem. Waar Jezus is, daar is de kerk. We strekken ons uit om daar te zijn waar Jezus is. Immers, door zijn Geest is Hij ook aanwezig in deze wereld, wij volgen aandachtig dat spoor. We doen dat in de verwachting van de grote toekomst van God, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, zijn Rijk van vrede en gerechtigheid. Wij leven Zijn toekomst

(zie blz. 12 uit de Visienota). Genade is daarbij de grondtoon. Want een mens heeft niet meer (en ook niet minder) dan genade nodig (2 Korintiërs 12:9). De mooiste dingen in het leven vallen ons toe. Je kunt ze zelf niet organiseren, je ontvangt ze. Ervaringen die je dankbaar stemmen. De diepte en reikwijdte van genade is groot. Zonder volledig te willen zijn, noemt de Visienota vijf aspecten:

- Genade bevrijdt: geen situatie is zo uitzichtloos of God weet er raad mee. Hij kent ons falen, ons vastlopen en onze uitzichtloosheid.
- Genade corrigeert: door genade zijn we wie we zijn.
- Genade volstaat: genade neemt de moeiten in het leven niet altijd weg, wel geeft het perspectief om ermee om te gaan.
- Genade motiveert: genade zet een mens in beweging, geeft vaart aan je leven.
- Genade ontspant: God geeft zijn lieveling wat hij nodig heeft in zijn slaap (Psalm 127, 2) (Zie blz. 15 en 16 uit de Visienota).

De gemeente als herberg

Onze missie

We zijn een open, enthousiaste, geïsoleerd liggende, kleine geloofsgemeenschap. Met dorpsgenoten, medegelovigen en gasten zijn we op zoek naar mensen bij wie, momenten

waarop en plekken waar iets doorschemert van het rijk van vrede en gerechtigheid. Samen zijn we op zoek naar stukjes hemel op aarde. Samen proberen we Zijn toekomst te leven. Samen en toch ieder op eigen wijze geloven we zonder grenzen. Dat doen we vooral langs drie lijnen, kerk – dorp, kerk – gast en kerk – oecumene.

Kerk in het dorp

Kerk en dorp zijn op allerlei manier met elkaar verweven. Die verbondenheid is er door mensen, activiteiten, evenementen en het kerkgebouw. Is leefbaarheid het thema waarop kerk en dorp elkaar vinden, zoals Jacobine Gelderloos in voorstelt? De kerk wil op haar manier bijdragen aan de leefbaarheid in het dorp en op het eiland (zie het boek *Sporen van God in het dorp* van Jacobine Gelderloos) en waar dat kan de cohesie/gemeenschap versterken. Verder willen we als geloofsgemeenschap voor heel de leefgemeenschap een vindplaats van geloof, hoop en liefde zijn. We willen een thuis bieden, er zijn voor zinzoekers en voor iedereen die een vorm van thuisloosheid ervaart. En waar onze dorpsgenoten zijn, daar willen wij zijn. Samen leven, samen zoeken, samen worstelen, samen geloven zonder grenzen. Want het gaat om het leven zelf.

Kerk met en voor gasten

De tweede lijn waarlangs ons gemeentelven zich beweegt is die van kerk en gast. Dat die lijn onze aandacht heeft is logisch gezien het grote aantal gasten (ruim driehonderdduizend!) die ons eiland jaarlijks bezoeken. Daarbij is voor ons de grote vraag: hoe komen we als geloofsgemeenschap en gast echt aan elkaar toe? Om op die vraag een antwoord te vinden hebben we in de eerste plaats en vooral aansluiting gezocht bij de gedachten van Jan Hendriks zoals hij die heeft verwoord in zijn boek *De gemeente als herberg*. Het eerste, dat we ons zijn geworden, is dat we zelf gast zijn (in de gemeente van Jezus Christus en in de wereld, als schepping van God). Daarnaast hebben we ontdek dat je, om werkelijk gastvrij te kunnen zijn, om te beginnen je zelf moet kunnen zijn en moet weten waarvoor je staat. Om anderen goed te kunnen ontvangen moet je zelf ergens thuis zijn, ergens wonen. In de derde plaats is een gast niet iemand die alleen maar iets komt halen, een gast heeft alles in zich om ook iets te komen brengen. Een gast is anders en daarom kan een gast verrassen met een nieuwe en originele kijk op het (gemeente)leven. Een gast kan nieuwe ervaringen inbrengen. Tot slot: wij willen een gastvrije gemeente zijn, een gemeente waarin de gast alle ruimte krijgt. Een gast mag gast zijn. Een gast mag komen en gaan waar en wanneer hij wil. Tegelijk doen wij er alles aan om iedere gast zoveel tegemoet te komen. Gastvrijheid heeft voor ons iets van verwennen.

Kerk en oecumene: kerk, kapel en klooster(s)

Al jaren trekken kapel en kerk tijdens de oecumenische zomeravonddiensten met elkaar op. Ook op andere punten (wandelaand) wordt soms samengewerkt Er is van beide kanten de wens om die samenwerking te verdiepen en uit te breiden. Tegelijk ervaren we daarin praktische problemen, omdat de kapel al jaren geen vaste voorganger meer heeft.

De relatie met het klooster is nog in een verkennende fase. Op dit moment weten we elkaar te vinden in gezamenlijke bijeenkomsten in de vorm van een lectio continua. Verder nemen gemeenteleden soms deel aan vespers en completeen in de kloosterkapel. Ook is er een gezamenlijke betrokkenheid bij een weekretraite georganiseerd vanuit Utrecht. Er zijn wel contacten tussen de beide kloosters rond vieringen en maaltijden.

Gezien de gevarieerde christelijke aanwezigheid op het eiland lijkt er veel meer mogelijk dan nu gebeurt. Tegelijk moeten we constateren dat er, gezien de huidige stand van zaken op korte termijn weinig nieuwe ontwikkelingen vallen te verwachten. De kapel heeft weinig menskracht, het klooster legt de nadruk op het verborgen leven van contemplatie.

Op dit moment zijn we als Protestantse Gemeente van Schiermonnikoog wel aan het zoeken naar mogelijkheden om met een vorm van Stilte-wandeling mee te doen aan de Wandelmaand op Schiermonnikoog. We hebben in 2024 een eerste experiment gedaan. Daarbij was de kapel (als locatie) betrokken. Vooralsnog lijkt dit experiment een vervolg te krijgen.

